

Harmaat Pantterit

Harmaat Pantterit -trilogia sai alkunsa uutisista vanhusten ala-arvoisesta kohtelusta Suomessa. Arvelin, että viesti vakavasta asiasta menee komedian kautta paremmin perille. Tarkoitukseni oli kirjoittaa yksi näytelmä, mutta yleisö vaati lisää. Trilogian jokaisessa itsenäisessä osassa vanhustenhoidon ongelmia lähestytään eri näkökulmasta.

Harmaat Pantterit (2010) kertoo laitoksesta, jossa vanhuksia hoidetaan kuin liukuhihnalla. Käpyhovin asukit pidetään rauhallisina lääkkeillä, nukkumaan mennään klo 18. Stressaantunut henkilökuntakin voi huonosti: on alistuttu näköalattomaan tulevaisuuteen. Uusi johtaja pistää tuulemaan. Luutuneet asenteet heitetään nurkkaan ja vanhuksia aletaan kohdella ihmisinä eikä ongelmajätteenä. Hoidokit heräävät lääketokkurasta ja Käpyhovissa alkaa tapahtua.

Käpyhovi taistelee (2015) tarttui jälleen ajankohtaiseen ilmiöön, vanhuspalvelujen ulkoistamiseen ja yksityistämiseen. Valtiovalta ja kunnat sanovat kehittävänsä vanhuspalveluja, mutta ainoa motiivi tuntuu olevan rahan säästäminen. Ulkomainen pörssiyritys yrittää kaapata Käpyhovin kunnan myötävaikutuksella. Kaappausyritys kuitenkin kaatuu Käpyhovin mummojen virittämään nerokkaaseen ansaan.

Käpyhovin pelastuspalvelu (2017) käsittelee vanhusten kotihoidon tilaa: kotihoidon suosimisessakin yhteiskunnan keskeisenä motiivina näyttää olevan rahan säästö. Käpyhovin asukkaat lukevat lehdistä uutisia yksin jätetyistä vanhuksista ja heidän surullisista kohtaloistaan. Myös omaishoitajat ovat usein yhtä vanhoja ja sairaita kuin hoidettavat. Eläinsuojelua harrastanut Linnea keksii loistavan idean ja vanhukset ryhtyvät pelastamaan heitteille jätettyjä ikätovereitaan.